

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. V. PRAŠYMO**

2020 m. sausio 29 d. Nr. S-17 (7-155/2019)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo S. V. (toliau – Pareiškėjas) 2019-11-26 prašymą (patikslintą 2019-12-18 prašymu) atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2019-10-03 sprendimui Nr. (21.222) 500-190 apskūsti. Pareiškėjas bei Inspekcijos atstovas Komisijos 2020-01-14 posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2019-11-26 prašyme, patikslintame 2019-12-18 prašymu, prašo atnaujinti terminą skundai dėl Inspekcijos 2019-10-03 sprendimo Nr. (21.222) 500-190 paduoti. Pareiškėjas teigia susipainiojęs tarp visų jo iš Inspekcijos gautų raštų, todėl ne iš karto suprato, kur, ką ir kam reikia skūsti.

Inspekcija 2019-10-03 sprendimu Nr. (21.222) 500-190 atleido Pareiškėją nuo 17 057,57 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių už laikotarpį nuo 2011-05-03 iki 2019-08-20 ir neatleido nuo 17 057,58 Eur GPM delspinigių už laikotarpį nuo 2011-05-03 iki 2019-08-20. Inspekcija nurodytąjį sprendimą registruotu laišku (perduota paštu 2019-10-04, registruotos siuntos Nr. RE118261415LT) išsiuntė Pareiškėjui adresu: (duomenys neskelbtini). Pareiškėjui pašto siunta su nurodytuoju Inspekcijos sprendimu buvo įteikta 2019-10-05.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2019-11-26 prašymas, patikslintas 2019-12-18 prašymu, netenkintinas.

2002-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 152 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tokią teisę įstatymų leidėjas suteikė ikiteisminėi mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai (MAĮ 152 straipsnio 3 dalis). Remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo

(toliau – LVAT) suformuota praktika, ginčą nagrinėjantis subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį ginčą nagrinėjančio subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (LVAT 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A556-1154/2010, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A261-147/2012, 2014-06-19 nutartis adm. byloje Nr. A442-1488/2014, 2016-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A512-261/2016).

LVAT, sprenddamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas, savo praktikoje taip pat yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisinių santykių stabilumą, todėl praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas, LVAT 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS492-323/2013). Pareiškėjas visus teiginius dėl termino praleidimo privalo pagrįsti objektyviais duomenimis (LVAT 2011-06-03 nutartis adm. byloje Nr. TA858-44/2011, 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA492-6/2012).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti **tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes** (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A556-573/2007, 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A438-757/2010, 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A261-347/2014, 2017-03-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-1243-438/2017).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, atsižvelgdama į LVAT praktiką nagrinėjamam ginčui aktualiais klausimais, konstatuoja, jog šioje mokesčio ginčo byloje nenustatytos aplinkybės, suteikiančios teisę atnaujinti Pareiškėjo skundo dėl Inspekcijos 2019-10-03 sprendimo Nr. (21.222) 500-190 padavimo terminą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcijos 2019-10-03 sprendimas Nr. (21.222) 500-190 2019-10-04 buvo išsiųstas Pareiškėjui jo 2019-08-29 prašyme atleisti nuo baudos ir delspinigių, dėl kurio ir buvo priimtas ginčijamas sprendimas, nurodytu adresu: (duomenys neskelbtini). Sprendimas buvo siųstas registruota pašto siunta Nr. RE118261415LT (Inspekcijos paštui 2019-10-04 perduotų siuntų sąrašas Nr. 68 su pašto datos spaudu, AB Lietuvos pašto 2019-10-04 registruotų siuntų sąrašas), kaip tai numato MAĮ 164 straipsnio 1 dalies 2 punktas. Remiantis AB Lietuvos pašto viešai skelbiamais duomenimis apie siuntų sekimą (<https://www.post.lt/siuntu-sekimas>), registruota pašto siunta Nr. RE118261415LT 2019-10-05 buvo įteikta Pareiškėjui. Terminas Inspekcijos 2019-10-03 sprendimui Nr. (21.222) 500-190 apskūsti skaičiuojamas nuo 2019-10-06 ir pasibaigia 2019-10-26 (imtinai). Pareiškėjas prašymą Komisijai atleisti jį nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų padavė 2019-11-26 (pašto antspaudas ant voko, kuriame buvo siųstas prašymas), Komisijoje prašymas

gautas 2019-11-29, t. y. praleidęs MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatytą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą.

Pareiškėjas neginčija aplinkybės, kad skundą Komisijai dėl Inspekcijos 2019-10-03 sprendimo Nr. (21.222) 500-190 pateikė praleidęs MAĮ įtvirtintą skundo padavimo terminą, tačiau prašo šį terminą atnaujinti. Svarbiomis termino praleidimo priežastimis nurodo aplinkybes, jog jis susipainiojo tarp visų jo iš Inspekcijos gautų raštų, todėl ne iš karto suprato, kur, ką ir kam reikia skusti.

Komisijos vertinimu, Pareiškėjo nurodytosios skundo padavimo termino praleidimo priežastys yra subjektyvaus pobūdžio bei nesusijusios su aplinkybėmis, nepriklausiusiomis nuo Pareiškėjo valios, dėl kurių jis negalėjo pateikti skundo Komisijai per MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą. Objektivaus pobūdžio aplinkybių, galėjusių sudaryti kliūtis Pareiškėjui laiku pasinaudoti teise apskusti Inspekcijos 2019-10-03 sprendimą Nr. (21.222) 500-190, šiame mokestiniame ginče nenustatyta. Iš Inspekcijos 2019-10-03 sprendimo Nr. (21.222) 500-190 rezoliucinės dalies matyti, jog joje buvo labai aiškiai nurodyti šio sprendimo apskundimo tvarka ir terminas – Pareiškėjas, vadovaudamasis MAĮ 152 straipsnio 2 dalimi ir 159 straipsnio 1 ir 3 dalimis, turi teisę šį sprendimą per 20 dienų nuo jo įteikimo dienos apskusti Komisijai. Tačiau Pareiškėjas, neatsižvelgiant į tai, gavęs Inspekcijos sprendimą, laiku su skundu į Komisiją nesikreipė. Iš Inspekcijos papildomai Komisijai pateiktų susirašinėjimo su Pareiškėju dokumentų matyti, jog Pareiškėjas pateikė Inspekcijai 2019-11-07 prašymą dėl priskaičiuoto mokesčio sumokėjimo grafiko bei atleidimo nuo baudų, 2019-11-19 prašymą nenagrinėti jo 2019-11-07 prašymo, į kuriuos Inspekcija atsakė 2019-11-26 raštu Nr. (21.222E) RKD-4639. Šis Inspekcijos raštas Pareiškėjui buvo išsiųstas registruotu laišku 2019-12-06 (registruotos siuntos Nr. RE009413548LT0) ir jam įteiktas 2019-12-07. Inspekcija su Pareiškėju taip pat 2019-11-04 pasirašė mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08) 327-16359. Tačiau pažymėtina, jog nei viename iš šių Inspekcijos dokumentų nebuvo nurodyta, jog jie gali būti skundžiami Komisijai ar kitai institucijai. Be to, Inspekcijos 2019-11-26 raštą Nr. (21.222E) RKD-4639 Pareiškėjas gavo 2019-12-06, t. y. jau po to, kai su pirminiu 2019-11-26 prašymu atleisti nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų kreipėsi į Komisiją. Taigi, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Pareiškėjas nepagrindė savo prašyme nurodytos svarbios termino apskusti Inspekcijos sprendimą praleidimo aplinkybės, o būtent, jog jis susipainiojo tarp visų jo iš Inspekcijos gautų raštų, nes vienintelis Inspekcijos Pareiškėjui aktualiu laikotarpiu siųstas raštas, kurio apskundimui MAĮ yra įtvirtinta speciali mokestiniams ginčams taikoma privaloma ikiteisminė ginčų nagrinėjimo procedūra Komisijoje, buvo šiame ginče aptariamasis 2019-10-03 sprendimas Nr. (21.222) 500-190.

Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, Komisijos vertinimu, Pareiškėjo elgesys nerodo jo suinteresuotumo operatyviai išspręsti inicijuotą mokestinį ginčą, tačiau priešingai, liudija paties Pareiškėjo nerūpestingumą įgyvendinant jam suteiktas procesines teises. Nustatytos aukščiau nurodytos aplinkybės sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėjas, siekdamas įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestingas, sąžiningas ir atidus.

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, sprendžia, kad termino pateikti skundą Komisijai dėl Inspekcijos sprendimo praleidimą lėmė ne objektyvios, nuo asmens valios nepriklausiusios aplinkybės, kurios galėtų būti pripažintos svarbiomis termino praleidimo priežastimis, o Pareiškėjo pasirinktas pasyvus elgesys bei jo paties nerūpestingumas ir neatidumas. Todėl Pareiškėjo 2019-11-26 prašymas (patikslintas 2019-12-18 prašymu) atnaujinti praleistą terminą skundui dėl Inspekcijos 2019-10-03 sprendimas Nr. (21.222) 500-190 paduoti netenkintinas, šis Pareiškėjo skundas laikytinas nepaduotu ir gražintinas Pareiškėjui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Neatnaujinti termino Pareiškėjo 2019-11-26 skundai (patikslintam 2019-12-18 skundu) dėl Inspekcijos 2019-10-03 sprendimo Nr. (21.222) 500-190 paduoti.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 7 dalį ir Administracinių bylų teisenos įstatymo 28 straipsnio 1 dalį mokesčio mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo gavimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė